

ми се даде увѣрението, чрѣзъ двама душъ, какво мисията била повече разузнавателна, отъ колкото делегатска. Като разузнавателъ било изпратено лицето и като разузнавателъ то си прѣдстави устниятъ докладъ, затова и не ми се съобщи той, затова и отъ тоя докладъ напусто ще се дирятъ слѣди въ архивата.

Ето сега и въпросното опровержение.

„Икдамъ“ публикува една статия отъ Дамадъ Шерифъ Паша, министръ на просвѣщението въ кабинета на Кямилъ паша, по декларациитъ на г. Генадиевъ, министръ на Външнитъ работи въ България. Спомнятъ си читателитъ ни, че Габриелъ Норадунгиянъ Ефенди и Фахрединъ бей бѣха опровергали рѣчта, произнесена отъ г-на Генадиева; понеже той бѣ казалъ, че императорското правителство слѣдъ биткитъ въ Люле-Бургасъ и Чаталджа, било поискало сключването на миръ като отстъпвало Одринъ на България.

„Бившиятъ министръ разправя въ статията си станалитъ събития въ тая епоха и заключава, че декларациитъ на българския министръ не сж истински. Ние извличаме тукъ най-важнитъ пасажи.

„Въ декември 1912 г. генералъ Савовъ, главнокомандующъ българската армия, бѣше се отнесълъ до главнокомандующия Назимъ паша, който се намираше въ Дарданелитъ, за да му поиска да позволи на г. Калчева да отиде въ Цариграгъ и да има тамъ едно свиждане съ Великия Везиръ Кямилъ паша, понеже той билъ натоваренъ отъ българското правителство съ една много важна мисия.

„Това позволение се даде и една вечеръ, слѣдъ залѣзъ слънце, г. Калчевъ пристигна въ Високата Порта, гдѣто има едно дълго свиждане съ Кямилъ паша. Българскиятъ пратеникъ има слѣдъ това още 2 или 3 свиждания съ В. Везиръ.

„Въ тѣзи тайни прѣговори, Кямилъ паша бѣше декларираалъ на г. Калчева, че Турция може да се съгласи да сключи миръ при слѣднитъ условия: автономия на Македония и Албания; оставяне подъ турско владичество на одринския вилаетъ и на островитъ въ Архипелагъ; признаване на Дедеагачъ за свободно пристанище на Турция и на България.